

## USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Setebaten a. s.**  
sídlem náměstí Svobody 526, 739 61 Třinec-Lyžbice  
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Ondruchem  
sídlem Moskevská 1440/24a, 736 01 Havířov

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj - územní pracoviště Třinec**  
sídlem Náměstí Svobody 1141, 739 61 Třinec

**o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného**

**takto:**

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.

**Odůvodnění:**

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 31. 3. 2021 domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v odmítnutí žádosti žalobce o nahlédnutí do spisu a seznámení se s rozhodnutím Policie ČR o odložení trestního stíhání žalobce ve věci vedené Policií, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, odbor hospodářské kriminality Ostrava, č. j. KRPT-163417/TČ-2019-070082.
2. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že písemnosti mezi orgány finanční správy a orgány činnými v trestním řízení nejsou ve smyslu § 64 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění (dále jen „daňový řád“) písemnostmi, které patří do daňového spisu. Odvolací řízení proti souvisejícím rozhodnutím o stanovení daně není dosud ukončeno, proto případná vada řízení spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, resp. v neúplnosti spisu by měla být namítána v daném daňovém nalézacím řízení stran meritorního rozhodnutí o stanovení daně a nikoliv v samostatné žalobě na nezákonný zásah správního orgánu.
3. Krajský soud se nejprve zabýval přípustností návrhu.
4. Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu

nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

5. Podle § 85 s. ř. s., žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
6. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.
7. Konstantní judikatura z § 85 s. ř. s. dovozuje, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je pouze subsidiárním prostředkem ochrany, a to buď vůči právním prostředkům dostupným u správních orgánů (viz např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 8. 2005, čj. 2 Afs 144/2004-110, č. 735/2006 Sb. NSS, věc *Lesy Vyšší Brod*), nebo vůči jiným druhům žalob dostupným ve správním soudnictví (viz např. rozsudek ze dne 4. 8. 2005, čj. 2 Aps 3/2004-42, č. 720/2005 Sb. NSS, pokud jde o žalobu proti rozhodnutí, nebo rozsudek ze dne 20. 7. 2011, čj. 1 Aps 1/2011-101, věc *F plus H*, pokud jde o žalobu na ochranu proti nečinnosti). K otázce vztahu mezi žalobou proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. a žalobou na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 s. ř. s. NSS uvedl, že „[p]římou žalovat nezákonný zásah je proto možno jen tehdy, pakliže ochrana jinými právními prostředky není možná. Vztah obou zmíněných žalobních typů tak lze označit za primát žaloby proti rozhodnutí, kdy sekundární možnost podání úspěšné žaloby proti nezákonnému zásahu nastupuje teprve tehdy, pokud žaloba proti rozhodnutí nepřipadá v úvahu, a to ani po „zprocesnění“ zásahu jinými právními prostředky ve smyslu ustanovení § 85 s. ř. s.“ (rozsudek ze dne 4. 8. 2005, čj. 2 Aps 3/2004-42, č. 720/2005 Sb. NSS; výslovně potvrzeno rozsudkem rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, čj. 7 As 155/2015-160, *EUROVIA CS*, bod 42).
8. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004-110, nezákonný zásah může představovat samotné zahájení a vedení daňové kontroly. Daňová kontrola nemusí vždy vyústit v doměření daně, a proto samotný průběh daňové kontroly může být natolik invazivní, že při jejím nezákonném vedení lze hovořit o nezákonném zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s.
9. Za nezákonný zásah lze považovat především mimořádně invazivní úkony správce daně jako prohlídky v podnikatelských prostorách (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014 - 55, č. 3566/2017 Sb. NSS), provádění místního šetření v daňovém řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2008, č. j. 1 Aps 1/2008 - 59) nebo zásahy do práva na informační sebeurčení podnikatele (zadržování jeho dokumentů – nález Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, č. 94/2018 Sb. ÚS). Jedná se o takové zásahy, které daňovému subjektu způsobí určitou újmu bez dalšího; ať již k doměření daně dojde, či nikoliv, citelný zásah do práv daňového subjektu se již stal (resp. k němu stále dochází), a je proto namístě mu poskytnout soudní ochranu formou zásahové žaloby.
10. Prosté procesní pochybení bez jakéhokoliv negativního dopadu do sféry účastníka řízení jen stěží představuje nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Výjimečné okolnosti by pak měly odůvodňovat, proč nelze vyčkat vydání věcného rozhodnutí. Pokud žádné

takové okolnosti dány nejsou, nelze poskytnout soudní ochranu v režimu řízení o zásahové žalobě s ohledem na její subsidiaritu (§ 85 s. ř. s.)

11. NSS v rozsudku ze dne 17. 1. 2018, č. j. 9 Afs 85/2016-54 uvedl, že: „Obecně lze proto uzavřít, že odepření nahlížení do spisu je v obvyklých případech faktickým úkonem správce daně, kterým se pouze upravuje vedení řízení. Nezákonnost těchto úkonů správce daně lze tedy zásadně namítat až v žalobě proti konečnému rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. Zásahová žaloba nemá „štěpit“ jednotlivé úkony správního či daňového řízení do desítek či stovek různých zásahů. Samostatný přezkum takových úkonů ve správním soudnictví by snadno mohl nepřiměřeně prodloužit, ba dokonce v některých případech i zhatit cestu ke konečnému rozhodnutí o věci.“
12. V nyní posuzované věci dospěl krajský soud k závěru, že odmítnutí žádosti o nahlížení do spisu nemůže být nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., když se jedná o pouhý procesní úkon správce daně technicky zajišťující průběh řízení. Jak vyplývá z listin předložených soudu, nebylo doposud skončeno odvolací řízení proti souvisejícím rozhodnutím o stanovení daně, a proto žalobci nic nebrání brojit žalobou proti správnímu rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. poté, co bude o jeho odvolání meritorně rozhodnuto.
13. S ohledem na výše uvedené krajský soud žalobu jako nepřipustnou odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
15. O vrácení zaplaceného soudního poplatku bylo rozhodnuto v souladu s § 10 odst. 3, věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.

#### Poučení:

Proti výrokům I. a II. tohoto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku III. tohoto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Ostrava 28. července 2021

JUDr. Monika Javorová  
předsedkyně senátu